

На основу члана члана 44. став 1. Закона о државној управи („Службени гласник РС”, бр. 79/05, 6/07, 95/10, 99/14, 30/18-др. закон и 47/18),
Директор Републичког геодетског завода доноси

ДИРЕКТИВУ
О НАКНАДИ ТРОШКОВА ПРЕВОЗА ЗА ДОЛАЗАК И ОДЛАЗАК СА РАДА

Члан 1.

Овом директивом утврђује се начин остваривања права запослених на накнаду трошкова превоза за долазак на рад и одлазак са рада у Републичком геодетском заводу (у даљем тексту: Завод).

Члан 2.

Право на накнаду трошкова превоза за долазак на рад и одлазак са рада могу остварити лица која су у радном односу на неодређено време, лица која су у радном односу на одређено време и лица која су засновала радни однос у својству приправника (у даљем тексту: запослени).

Члан 3.

Запослени има право на накнаду трошкова превоза за долазак на рад и одлазак са рада само за дане присуства на раду, односно за дане у које је долазио и одлазио са рада.

Право на накнаду трошкова превоза за долазак и одлазак са рада не припада у случају када се запослени налази на годишњем одмору, плаћеном или неплаћеном одсуству, боловању, у случају мировања радног односа и у свим другим случајевима одсуства са рада.

Право на накнаду трошкова превоза за долазак и одлазак са рада не припада ако је запосленом одлуком директора Завода одобрена употреба службеног возила за долазак на рад и одлазак са рада.

Право на накнаду трошкова превоза за долазак и одлазак са рада не припада запосленом ако је на основу одлуке јединице локалне самоуправе јавни превоз бесплатан на релацији од место становања до место рада запосленог.

Члан 4.

Запослени остварује право на накнаду стварних трошкова превоза за долазак на рад и одлазак са рада:

1) у градском саобраћају, ако је удаљеност од места становања до места рада најмање једна станица градског превоза;

2) у приградском саобраћају, ако су место становања и место рада у истом или различитом приградском месту;

3) у међуградском саобраћају, ако су место становања и место рада у различитим градовима, или у граду, односно приградском месту.

Изузетно од става 1. тач. 2) и 3), ако је удаљеност од места становања до места рада већа од 50 km, запослени нема право на накнаду трошкова превоза за долазак на рад и одлазак са рада ако је:

1) на свој захтев премештен у друго место рада;

2) премештен у друго место рада на основу интерног или јавног конкурса;

3) место рада било познато запосленом у време кад је засновао радни однос у Заводу.

Место становања, у смислу ове директиве, јесте место у којем је запослени стварно насељен и у којем је центар његових животних активности.

Удаљеност између места становања и места рада утврђује се према путу куда се одвија јавни саобраћај.

Члан 5.

Када је на релацији место становања – место рада установљен систем месечне претплатне карте за јавни градски, приградски или међуградски превоз, запосленом се исплаћује новчана накнада у висини цене месечне претплатне карте, најповољнијег превозника, сразмерно броју дана проведених на раду.

Месечна преплатна карта у јавном градском, приградском или међуградском превозу, у смислу ове директиве, јесте карта издата од превозника на месечном нивоу, која омогућава неограничен број превоза у градском, приградском или међуградском саобраћају у току једног месеца.

Уколико је перонска карта обавезна, цена перонске карте урачунава се у накнаду трошкова за долазак на рад и одлазак са рада.

Члан 6.

Ако на релацији место становања – место рада није установљен систем месечне претплатне карте за јавни градски, приградски или међуградски превоз, већ се превоз остварује куповином појединачних превозних карата, запосленом се исплаћује новчана накнада у висини цене појединачне превозне карте, најповољнијег јавног превозника,

сразмерно броју дана у којима је запослени долазио на рад и одлазио са рада, а највише до 15.000,00 динара.

Број радних дана из става 1. овог члана утврђује се увидом у евиденцију присуства на раду.

Најповољнији јавни превозник из става 1. овог члана је превозник који има најниже цене превоза, укључујући све врсте друмског и железничког превоза.

Непостојање месечне преплатне карте за превоз, као и цену појединачне превозне карте запослени доказује потврдом превозника који обавља јавни превоз на релацији место становања – место рада запосленог.

Члан 7.

Ако не постоји организован јавни превоз на релацији место становања - место рада, запосленом се исплаћује новчана накнада у висини цене месечне претплатне карте у јавном саобраћају за сличну најближу релацију, односно у висини цене појединачних превозних карата превозника који услугу превоза врши у истој или приближној километражи на траси најближој релацији место становања - место рада, на основу потврде превозника, сразмерно броју дана у које је запослени долазио на рад и одлазио са рада.

Члан 8.

Ради утврђивања права на накнаду трошкова превоза за долазак и одлазак са рада доставља се изјава запосленог у писаној форми, која садржи податке о месту становања, врсти превоза и линијама које користи за долазак на рад и одлазак са рада.

Помоћник директора, за запослене у Сектору, односно руководиоца Службе, за запослене у Служби за катастар непокретности доноси акт о признавању права на накнаду трошкова превоза и исти доставља Одељењу за финансије и контролу на реализацију.

Писана изјава из става 1. овог члана има важност до опозива или доставе нове у случају измене података у вези обрачуна трошкова превоза.

Подаци садржани у изјави из става 1. овог члана дају се у складу са прописима који уређују заштиту података о личности.

Послодавац задржава право провере података датих у изјави.

Члан 9.

Промена места становања запосленог након заснивања радног односа у Заводу, која није проузрокована променом места рада на основу одлуке директора Завода, не може да